

تعیین اعتبار هموگلوبین گلیکوزیله قبل از هفته ۲۰

حاملگی در پیشگویی دیابت بارداری

دکتر علی شهریاری^۱، دکتر فاطمه صفوفی^۲، دکتر مریم خوشیده^۳، محمد علی

^{*۴}
شهریاری

۱. دانشیار گروه بیهودگی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.
۲. دستیار گروه زنان و مامایی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.
۳. استاد گروه زنان و مامایی، دفتر توسعه پژوهش بیمارستان جامع بانوان آرش، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.
۴. دانشجوی پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۷/۱۶ تاریخ پذیرش: ۱۰/۱۰/۱۳۹۹

خلاصه

مقدمه: تشخیص دیابت بارداری با HbA1c بالای ۶/۵٪ است، ولی مطالعات مقادیر ۶/۴-۶/۵٪ را با ریسک بالاتری از دیابت بارداری معرفی کرده‌اند. مطالعه حاضر با هدف تعیین اعتبار میزان ۶/۴-۶/۵٪ HbA1c در پیشگویی دیابت بارداری و تعیین پیامدهای بارداری انجام شد.

روش کار: این مطالعه هم‌گروهی در سال ۱۳۹۷ بر روی ۹۵۰ زن باردار بیمارستان آرش انجام گرفت. در اولین ویزیت بارداری تست HbA1c و تست تحمل گلوکز ۷۵ گرمی به عنوان استاندارد طلایی انجام شد و اگر تست منفی بود، تست مجدد در هفته ۲۴-۲۸ بارداری انجام شد. موقع دیابت و پیامدهای بارداری شامل: میزان بروز پره‌اکلامپسی، سزارین، سقط، ماکروزوومی، دیستوژنی شانه، مرگ داخل رحمی، کاهش رشد جنین در موارد با ۶/۴-۶/۵٪ HbA1c و کمتر از ۵/۶٪ مقایسه شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار Stata (نسخه ۱۳) و آزمون‌های تی دانشجویی، کای اسکوئر، رگرسیون لوجستیک تک متغیره و چندمتغیره انجام شد. میزان p کمتر از ۰/۰۵ معنی دار در نظر گرفته شد.

یافته‌ها: در این مطالعه شیوع دیابت ۳۹/۲٪ و در نقطه برش ۷/۵، بیشترین طبقه‌بندی دیابت بارداری مشاهده شد و حساسیت و ویژگی به دست آمده به ترتیب معادل ۴۱/۳۳ و ۹۲/۱۵ بود. در زنان با ۶/۴-۶/۵٪ HbA1c نسبت به ۷/۵٪ HbA1c، میزان ماکروزوومی به طور معناداری کمتر ($p < 0.001$)، اما میزان سزارین ($p = 0.02$) بیشتر بود. میزان زایمان زودرس ($p = 0.09$)، پره‌اکلامپسی ($p = 0.02$) و میزان دیستوژنی شانه ($p = 1$) در دو گروه تفاوت آماری معنی داری نداشت. نتیجه‌گیری: اندازه‌گیری HbA1C در نیمه اول بارداری حساسیت بالایی در پیشگویی دیابت بارداری ندارد، اما ویژگی بالا دارد.

کلمات کلیدی: تست تحمل گلوکز ۷۵ گرمی، دیابت بارداری، HbA1c

* نویسنده مسئول مکاتبات: محمد علی شهریاری؛ دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران. تلفن: ۰۲۱-۷۷۷۱۹۹۲۲؛ پست الکترونیک: mo.a.shahriari@gmail.com

مقدمه

دیابت برداری از بیماری‌های شایع دوران برداری است و به علت پیامدهای نامطلوب از جمله پره‌اکلامپسی، مرگ داخل رحمی و ماکروزومی، دیستوژنی شانه و افزایش نیاز به سزارین قابل توجه است از این جهت شناسایی زودهنگام این بیماران جهت مداخلات بهموقع سودمند است (۱). تست غربالگری که جهت تشخیص دیابت مورد استفاده قرار می‌گیرد، تست‌های تحمل گلوکز است که برای افراد پرخطر در اولین ویزیت برداری و برای بقیه بردارها در هفته‌های ۲۴-۲۸ بارداری انجام می‌شود. تست OGTT^۱ ۷۵ گرمی، تست تصویب شده سازمان جهانی بهداشت جهت غربالگری دیابت است (۲)، اما از آنجا که این تست نیازمند ناشتاپی ۸ ساعت است و به‌دلیل تعدد دفعات خون‌گیری، آزاردهنده و طولانی‌مدت می‌باشد و همچنین مستلزم خوردن گلوکز (که گاه برای زنان بردار نامطلوب است) می‌باشد، ممکن است در زمان مناسب انجام نشده و شناخت زودهنگام و دقیق بیماران دیابتی را به تأخیر بیندازد. (هموگلوبین گلیکوزیله)^۲ نیز از روش‌های رایج شناخت دیابت در زنان غیرباردار است که میزان HbA1c بیشتر از ۶/۵٪ به عنوان دیابت در نظر گرفته می‌شود و میزان گلوکز خون را در ۸-۱۰ هفته اخیر نشان می‌دهد (۳)، اما استفاده از آن در تشخیص دیابت برداری مرسوم نیست. مطالعات گوناگونی در زمینه بررسی نقش پیشگویی‌کننده میزان HbA1c در تشخیص دیابت انجام شده و نتایج متفاوتی نیز ارائه شده است (۴-۶). در حال حاضر وجود HbA1c بالای ۶/۵٪ تشخیص دیابت برداری را قطعی می‌کند، ولی در مورد مقادیر کمتر از آن نتایج مطالعات حاکی از آن است که مقادیر کمتر از ۷/۵٪ با خطر کم ولی مقادیر حد واسط با خطر بالاتری از دیابت برداری در همان زمان یا در طول برداری همراه بوده است (۱، ۷)، لذا مطالعه حاضر با هدف تعیین اعتبار HbA1c=۶/۵-۷/۵٪^۴ جهت تشخیص دیابت برداری (GDM)^۳ زودهنگام قبل از هفته ۲۰ برداری و

¹ Oral Glucose Tolerance Test

² hemoglobin A1c

³ Gestational diabetes mellituse

⁴ Polycystic ovarian syndrom

تعیین پیامدهای برداری در زنان بردار با =۶/۵-۷/۵٪^۱ HbA1c طرح‌بزی شد تا در صورت نتایج مثبت بتوان از تست غربالگری ساده‌تری جهت تشخیص و پیشگیری از عوارض ناخوشایند دیابت برداری جلوگیری کرد.

روش کار

این مطالعه هم‌گروهی آینده‌نگر در سال ۱۳۹۴-۹۵ بر روی ۹۵۰ نفر از زنان بردار مراجعه کننده به درمانگاه پره‌ناتال مرکز آموزشی و درمانی آرش پس از اخذ مجوز از کمیته اخلاق دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی IR.TUMS.REC.1394.510 تهران با کد اخلاق انجام شد.

حجم نمونه در این مطالعه با در نظر گرفتن سطح اطمینان ۹۵٪ و توان ۸۰٪ و با در نظر گرفتن نسبت تشخیص دیابت برداری با دو روش مورد بررسی ($p_1=0/85$, $p_2=0/78$)، ۹۵۰ نفر برای هر دو گروه در نظر گرفته شد.

افراد به روش نمونه‌گیری در دسترس وارد مطالعه شدند. معیارهای ورود به مطالعه شامل: تمام زنان بردار تک‌قولو در سنین ۱۸-۳۵ سال با سن برداری زیر ۲۰ هفته از اولین روز آخرین قاعدگی و دارای حداقل یک ریسک فاکتور برای ابتلاء به دیابت برداری بود. زنان برداری که حاملگی چندقولویی، جفت سرراهی و سزارین قبلی، بیماری‌های زمینه‌ای، دیابت قبل از برداری و یا پیامدهای بد برداری در برداری‌های قبلی داشتند، از مطالعه حذف شدند. عوامل خطر دیابت برداری شامل شاخص توده بدنی بالای ۲۵ قبل از برداری، سابقه تخمدان پلی کیستیک^۲ قبل از برداری، سابقه فشارخون ۱۴۰/۹ و بالاتر، سابقه جنین ماکروزوم بیش از ۴ کیلوگرم و سقط با علت ناشناخته یا سابقه مرگ داخل رحمی و سابقه دیابت برداری قبلی و نیز سابقه دیابت در بستگان درجه یک در بیماران در پرسشنامه ثبت شد. در همان ابتدا از تمامی بیمارانی که شرایط ورود به مطالعه را داشتند، پس از توضیحات کامل در مورد مطالعه و هدف از انجام آن و همچنین توضیح در مورد نقش بیماران در این مطالعه و آزمایشاتی که از ایشان به عمل خواهد آمد، رضایت‌نامه کتبی گرفته شد. در این مطالعه از تمامی نمونه‌های پژوهش نمونه خون گرفته شد و

بارداری تا ۲۸ روز پس از تولد) در بیماران با میزان $-6/4$ و $HbA1c = 5/6$ و مادران با $HbA1c = 5/5$ مقایسه در این دو گروه بود. بهمنظور یافتن قدرت تشخیصی $HbA1c$ در مقایسه با نتیجه تست تحمل گلوكز ۷۵ گرم خوارکی به عنوان استاندارد طلایی در تشخیص دیابت حاملگی، از منحنی راک استفاده است. بر اساس منحنی راک ترسیم شده، بهترین نقطه برش برای هموگلوبین گلیکوزه $5/7$ انتخاب شد. حساسیت، ویژگی، ارزش اخباری مثبت و منفی $HbA1c$ در این نقطه برش محاسبه شد. بهترین نقطه برش از بین حداقل مقدار به دست آمده برای فرمول زیر برای همه نقاط منحنی راک به دست آمد: جذر حاصل جمع محدود 1 منهای حساسیت و محدود 1 منهای ویژگی.

تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار Stata (نسخه 13) انجام شد. جهت تعیین ارتباط $HbA1C$ و شاخص توده بدنی بر دیابت بارداری از مدل رگرسیون لوگستیک استفاده شد. متغیر پیامد مورد بررسی در این مطالعه، متغیر کیفی دو حالته (رخ دادن دیابت بارداری یا رخ ندادن آن) بود. ابتدا تمام متغیرها به صورت جداگانه در مدل لوگستیک تک متغیره از نظر معنی‌داری آماری مورد بررسی قرار گرفتند. جهت بررسی تأثیر هر متغیر در حضور سایر متغیرها (حذف اثر مخدوشگری سایر متغیرها)، متغیرهایی که در آنالیز تک متغیره دارای مقدار P کمتر از $0/2$ بودند، در مدل لوگستیک چندمتغیره نیز وارد شدند و مدل نهایی با رویکرد Backward و با کنار گذاشتن یک یک متغیرهایی که در حضور سایر متغیرها اثرشان را از دست می‌دادند، به دست آمد. سپس میزان Odds Ratio تعدیل یافته گزارش گردید (جدول 4). میزان p کمتر از $0/05$ معنی‌دار در نظر گرفته شد.

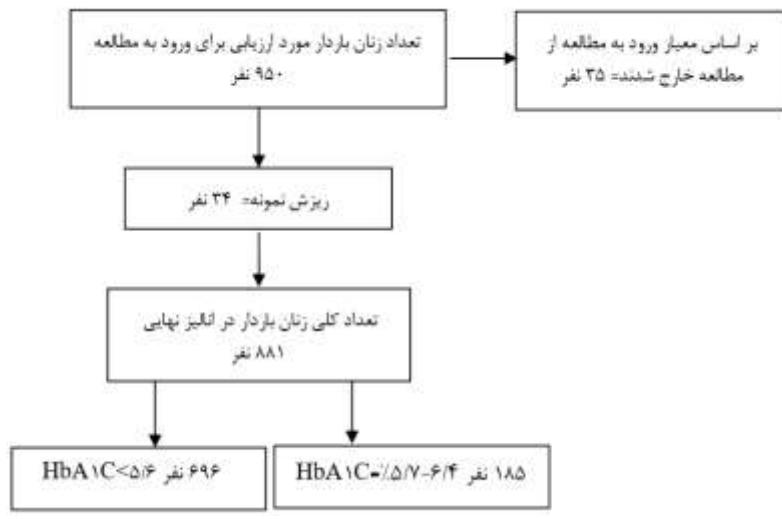
یافته‌ها

از 950 زن باردار مورد مطالعه، 35 نفر ($3/6\%$) $HbA1c$ بیشتر از $6/5$ داشتند و از مطالعه حذف شدند و 34 نفر ($3/5\%$) پیگیری را دنبال نکردند (نمودار 1).

میزان $HbA1c$ بادستگاه Audicome تعیین شد و با توجه به میزان $HbA1C$ بیماران به 3 گروه تقسیم می‌شدند: گروهی که $HbA1c$ بیشتر از $6/5$ داشتند، به دلیل آنکه در تعریف دیابت قرار می‌گرفتند، از مطالعه حذف می‌شدند. در قدم بعدی از تمام بیماران توسط یک فرد واحد (کارشناس آزمایشگاه) تست $OGTT$ 75 گرمی (تست استاندارد طلایی تشخیص دیابت بارداری) با دستگاه $BT3500$ به عمل آمد که با توجه به آن نیز بیماران به دو گروه تقسیم شدند: افراد با تست $OGTT$ 75 گرمی مختل که به عنوان GDM در نظر گرفته شدند و گروه با $OGTT$ نرمال که تست مجدد در هفت‌های $24-28$ بارداری از آنان به عمل آمد و اگر تست $OGTT$ مختل بود، به عنوان GDM در نظر گرفته می‌شدند و اگر تست $OGTT$ مختل نبود، GDM رد می‌شد. معیارهای اختلال تست GTT بر طبق دستور العمل سازمان جهانی بهداشت شامل یکی از موارد ذیل است: قند خون ناشتا مساوی و بیشتر از 92 میلی‌گرم در دسی‌لیتر $\{5/1$ میلی‌مول در لیتر $\}$ قند یک ساعت بعد از بالای گلوكز خوارکی مساوی و بیشتر از 180 میلی‌گرم در دسی‌لیتر $\{10$ میلی‌مول در لیتر $\}$

قند دو ساعت بعد از گلوكز خوارکی مساوی و بیشتر از 153 میلی‌گرم در دسی‌لیتر $\{8/5$ میلی‌مول در لیتر $\}$ برای تمامی بیماران اعم از GTT مختل و یا نرمال پرسشنامه شامل مشخصات دموگرافیک و ثبت نتایج آزمایشات $HbA1C$ و $OGTT$ 75 گرمی و نیز پیامدهای بارداری ثبت شد. به همین منظور تمامی بیماران وارد شده به مطالعه تا زمان ختم بارداری در هر سن بارداری پیگیری شدند.

پیامدهای مورد بررسی در این مطالعه شامل: تعیین میزان دیابت بارداری و پیامدهای بارداری شامل سقط (ختم بارداری قبل از 20 هفته)، پره‌اکلامپسی (فسارخون بیشتر یا مساوی $140/90$ بعد از هفته 20 بارداری همراه با پروتئینوری)، محدودیت رشد جنین (اندازه‌گیری دور شکم با سونوگرافی کمتر از $10/10$ ٪)، ماکروزوومی (نوزاد با وزن بیش از 4 کیلوگرم)، دیستوشی شانه نوزاد، زایمان سزارین و مرگ‌ومیر نوزاد قبل یا حوالی زایمان (مرگ از

نمودار ۱- فلوچارت شرکت‌کنندگان در طرح

(٪/۷/۹) میزان $\text{HbA1c} = 5.7-6.4\%$ داشتند. بروز دیابت بارداری در مادران با HbA1C بالاتر از ٪/۷/۵٪ بیشتر از HbA1C کمتر از ٪/۵/۷ بود ($p < 0.001$). خصوصیات دموگرافیک و نتایج بارداری بر اساس میزان HbA1C در جدول ۱ آمده است (جدول ۱).

برای ۳۴۶ نفر (٪/۳۹/۲) از زنان مورد مطالعه تا آخر مطالعه تشخیص دیابت بارداری گذاشته شد که ۲۰۳ نفر (٪/۵۸/٪) کمتر از ٪/۵/۶ داشتند و ۱۴۳ نفر (٪/۴۱/٪) میزان $\text{HbA1c} = 5.7-6.4\%$ داشتند. از ۵۳۵ نفری (٪/۶۰/٪) که مبتلا به دیابت بارداری نشدند، ۴۹۳ نفر (٪/۹۲/٪) کمتر از ٪/۵/۶ داشتند و ۴۲ نفر

جدول ۱- خصوصیات دموگرافیک و نتایج بارداری فعلی زنان مورد مطالعه بر اساس میزان HbA1c

سطح معنی داری	$\text{HbA1c} = 5.7-6.4\%$	کمتر از ٪/۷	HbA1c	
٪/۱۷	۳۰/۱۷±۰/۹۷	۲۹/۵۶±۵/۲۵		*سن مادران (میانگین ± انحراف معیار)
٪/۰۰۱>	۳۰/۳۳±۴	۲۸/۲۳±۴/۰۶		**شاخص توده بدنی مادران
٪/۰۰۱>	۲/۴۵±۱/۱۳	۱/۹۶±۱/۰۳		***گرواید
٪/۰۰۱>	(۱۳) ۲۴	(۳) ۲۱		*ماکروزوومی (نوزاد با وزن بالای ۴ کیلوگرم)
٪/۰۲	(۵۳) ۹۸	(۶۲/۴) ۴۳۴		**زایمان سزارین
٪/۷۹	(۲/۲) ۴	(۱/۹) ۱۳		ناهنجرای نوزاد
٪/۰۰۱>	(۱۳/۵) ۲۵	(۵/۹) ۴۱		پره‌اکلامپسی
٪/۰۴۱	(۲/۲) ۴	(۵/۹) ۴۱		حدودیت رشد داخل رحمی
٪/۵	(۴/۹) ۹	(۶/۲) ۴۳		*پره‌ترم لیبر (زایمان قبل از ۳۷ هفته کامل بارداری)

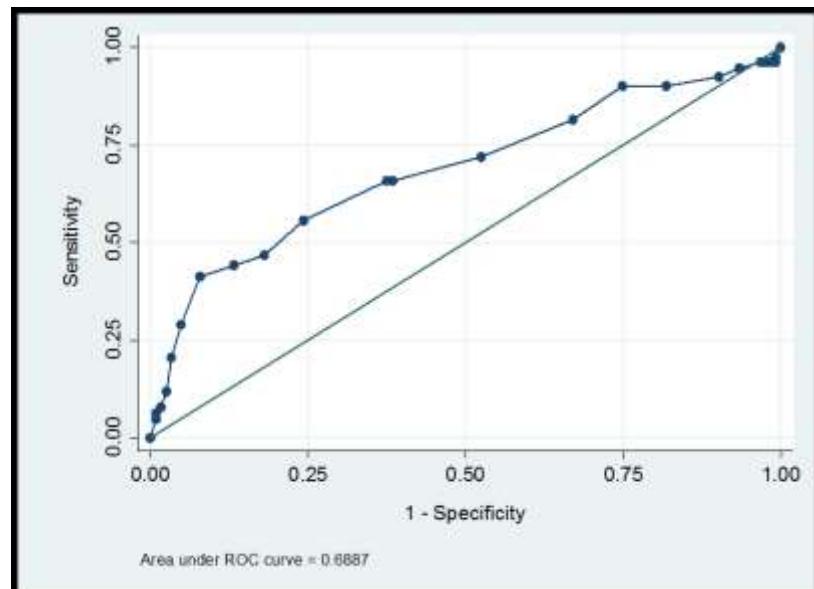
آزمون کای اسکوئر، **آزمون تی دانشجویی

مشاهده شد و در این نقطه حساسیت و ویژگی به دست آمده به ترتیب معادل ٪/۳۳ و ٪/۱۵ و ارزش اخباری مثبت ٪/۷۷ و ارزش اخباری منفی ٪/۷۰ بود. در این نقطه ٪/۷۲/۱۹ بیماران به درستی طبقه‌بندی شده بودند. همچنین سطح زیر منحنی معادل با ٪/۸/۶۸ (حدود اطمینان ٪/۹۵، ٪/۹۴-٪/۸۵) بود. ارزش اخباری مثبت در این نقطه برش معادل ٪/۱۴ (٪/۹۲-٪/۷۲) بود. ارزش اخباری منفی معادل ٪/۱۴ (٪/۹۲-٪/۸۶) محاسبه شد (نمودار ۲).

در مطالعه حاضر بروز دیابت بارداری در افراد دارای میزان $\text{HbA1c} = 5.7-6.4\%$ بیشتر از افراد دارای HbA1c کمتر از ٪/۷ بود (جدول ۲). به‌منظور یافتن قدرت تشخیصی هموگلوبین گلیکوزیله در مقایسه با نتیجه تست تحمل گلوكز ۷۵ گرم خوراکی به‌عنوان استاندارد طلایی در تشخیص دیابت حاملگی، از منحنی راک استفاده شد (نمودار ۲). بر اساس منحنی راک، در نقطه برش ٪/۷ بیشترین طبقه‌بندی دیابت بارداری

جدول ۲- بروز دیابت بارداری در بارداری فعلی بر اساس میزان HbA1c در افراد مورد مطالعه

متغیر	HbA1c<۵/۷	HbA1c=۵/۷-۶/۴	
	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	سطح معنی‌داری
ابتلاء به دیابت بارداری	(۲۹/۱) ۲۰۳	(۷۷/۲) ۱۴۳	>.۰۰۱
عدم ابتلاء به دیابت بارداری	(۷۰/۸۳) ۴۹۳	(۲۲/۸) ۴۲	

نمودار ۲- ROC CURVE مقادیر HbA1C

معناداری کمتر بود ($p=0.02$) (جدول ۳). در این مطالعه موردی از مرگ و میر پری‌ناتال و دیستوژی شانه و سقط در حاملگی اخیر در هیچ‌کدام از دو گروه مشاهده نشد. همانطور که در جدول ۴ نشان داده شده است، متغیرهای سن، تعداد سقط قبلی، سابقه دیابت در واپستانگان درجه یک و میزان HbA1c I HbA1c با وجود دیابت بارداری داشتند. افاده با HbA1c بیشتر از ۵/۶٪ شانس بسیار بالاتری جهت ابتلاء به دیابت بارداری داشتند (نسبت شانس: ۸/۰۶، حدود اطمینان ٪۹۵ با وقوع دیابت بارداری داشتند. افاده با HbA1c < ۵/۶٪ شانس بسیار بالاتری جهت ابتلاء به دیابت بارداری داشتند (نسبت شانس: ۱۲/۳۱-۵/۲۸، حدود اطمینان ٪۹۵ با وقوع دیابت بارداری داشتند. (جدول ۴).

در این مطالعه در زنان با GTT مختل و $HbA1c<۵/۷$ کمتر از ۵/۶٪ در میزان پره‌اکلامپسی و پره‌ترم تفاوت آماری معناداری مشاهده نشد. همچنین در این مطالعه در زنان با GTT مختل و $HbA1c=۵/۷-۶/۴$ در مقایسه با زنان دارای $HbA1c<۵/۷$ کمتر از ۵/۶٪ میزان ماکروزوومی مختل و $HbA1c$ کمتر از ۵/۶٪ میزان ماکروزوومی متفاوت بود. و در مقایسه زنان $HbA1c$ کمتر از ۵/۶٪ و زنان با $HbA1c=۵/۷-۶/۴$ میزان ماکروزوومی به طور معناداری در زنان با $HbA1c<۵/۷$ بیشتر بود ($p<0.001$). اما میزان سزارین در این گروه به طور

جدول ۳- مقایسه نتایج بارداری در افراد دیابتی با مقادیر $HbA1C \geq ۵/۶$ و $HbA1C < ۵/۶$

متغیر	$HbA1c=۵/۷-۶/۴+GDM$	$HbA1c<۵/۶+GDM$	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	سطح معنی‌داری
	تعداد	تعداد			
ماکروزوومی (نوزاد با وزن بالای ۴ کیلوگرم)	(۱۱/۲) ۱۶	(۴/۴) ۹	۰/۰۱۶	(۶/۴) ۹	
زایمان زودرس (زایمان قبل از ۳۷ هفته بارداری)	(۶/۳) ۹	(۶/۴) ۱۳	۰/۹۶	(۷۰/۹) ۱۳۴	
زایمان سزارین	(۵۸/۶) ۸۶	(۱۱/۹) ۱۷	۰/۰۲۸	(۰/۰) .	
فشار خون بارداری (پره‌اکلامپسی) (فشارخون $\leq ۱۴۰/۹۰$ mmHg)	(۸/۴) ۱۷	(۰/۰) .	۰/۲۸		
ناهنجری مادرزادی	(۰/۰) ۳		۰/۰۵۹		

جدول ۴- نتایج حاصل از مدل رگرسیون لوگستیک بهمنظور بررسی تأثیر متغیرهای موردنظر در پیش‌بینی رخداد دیابت

متغیر	سابقه دیابت وابستگان در واپستگان درجه یک	تعداد سقط قبلی	سن	نسبت شانس تطبیق یافته	حدود اطمینان سطح معنی‌داری	نیزه
HbA1c				۸/۰۶	۵/۲۸-۱۲/۳۱	>۰/۰۰۱
				۱/۱۱	۱/۰۸-۱/۱۵	>۰/۰۰۱
				۱/۵۰	۱/۱۸-۱/۱۹	>۰/۰۰۱
				۲/۷۷	۱/۹۰-۴/۰۶	>۰/۰۰۱

در این مطالعه در زنان با $\text{HbA1c} > 5/6$ GTT مختلف و میزان ماکروزوومی و سزارین و IUGR در مقایسه با زنان دارای GTT مختلف و $\text{HbA1c} < 5/6$ بالاتر بود. اینکستر و همکاران (۲۰۰۶) در مطالعه سیستماتیک مروری نشان دادند که در زنان باردار با دیابت نوع ۱ یا ۲ در سه ماهه اول بین HbA1c و پیامدهای بارداری ارتباط وجود دارد و کنترل ضعیف HbA1c میزان سقط را بهمیزان ۳/۲۳، میزان مرگ‌ومیر پری‌ناتال را به میزان ۳/۰۳ و میزان ناهنجاری‌های مادرزادی (بهخصوص ناهنجاری‌های قلبی-عروقی) را بهمیزان ۳/۴۴ افزایش می‌دهد (۱۲).

همچنین ورسانتورت و همکاران (۲۰۱۳) یک ارتباط مشخص را بین تفاوت سطح HbA1c سه ماهه اول و دوم و درصد وزن تولد پیدا کردند. در این مطالعه تمام زنان با کاهش در میزان HbA1c از سه ماهه اول به سه ماهه دوم، وزن نوزاد کمتر از ۹۰٪ را داشتند. این مطالعه نتیجه گرفته بود که تغییر در HbA1c از سه ماهه اول به سه ماهه دوم، درصد وزن هنگام تولد را پیش‌بینی می‌کند (۱۳). در مطالعه حاضر نیز با افزایش HbA1c از حد ۵/۶، میزان ماکروزوومی بیشتر بود.

همچنین در مطالعه مان و همکاران (۲۰۱۷) که با هدف بررسی نقش HbA1c در سه ماهه اول در پیش‌بینی پیامدهای نامطلوب بارداری ($n=1228$) انجام شد، در زنان دارای $\text{HbA1c} > 5/9$ میزان بالاتر ماکروزوومی و احتمال بیشتر پره‌اکلامپسی وجود داشت. در این مطالعه تفاوت دیگری در سایر پیامدها مشاهده نشده بود و بعد از حذف فاکتورهای مخدوش‌کننده، مشخص شد که $\text{HbA1c} > 5/9$ به طور مستقل باعث افزایش ۳ برابری در میزان بروز ماکروزوومی می‌شود (۱۴). در مطالعه حاضر میزان HbA1c بیشتر و کمتر از ۵/۶ مقایسه شد و بروز ماکروزوومی $\text{HbA1c} = ۵/۷-۶/۴$ بیشتر بود.

بحث

هدف از این مطالعه تعیین اعتبار $\text{HbA1C} = ۵/۷-۶/۴$ جهت تشخیص GDM زودهنگام قبل از هفته ۲۰ بارداری و همچنین تعیین پیامدهای بارداری در زنان باردار با $\text{HbA1c} = ۵/۷-۶/۴$ بود. در این مطالعه در نقطه برش ۵/۷، بیشترین طبقه‌بندی دیابت بارداری با حساسیت ۴۱/۳۳ و ویژگی ۹۲/۱۵ مشاهده شد و در نقطه برش ۵/۶، دو سوم افراد مبتلا به دیابت بارداری شناسایی شدند. بنابراین نتایج، اندازه‌گیری HbA1c در نیمه اول بارداری حساسیت کافی جهت تشخیص دیابت بارداری نداشت. ارتباط آماری معناداری بین بروز ماکروزوومی و میزان $\text{HbA1C} = ۵/۷-۶/۴$ مشاهده شد (p=۰/۱۶).

در راستای نتایج مطالعه حاضر، مطالعه فونگ و همکاران (۲۰۱۴) نشان داد $\text{HbA1C} = ۵/۷-۶/۴$ با حساسیت ۴۵٪ و ویژگی ۸۴٪ در نیمه اول بارداری در تشخیص دیابت بارداری همراه است (۱). مطالعه هاگس و همکاران (۲۰۱۴) برای اندازه‌گیری سطح HbA1C سودمندی کمتری نسبت به تست GTT در تشخیص دیابت بارداری نشان داد (۸) و نیز مطالعه ریو و همکاران (۲۰۱۵) بیان کرد میزان HbA1c نمی‌تواند جهت تشخیص GDM جایگزین تست OGTT شود (۹). اوشی و همکاران (۲۰۱۲) و برخی مطالعات دیگر نیز نشان دادند HbA1C از حساسیت بالایی جهت تشخیص دیابت بارداری برخوردار نیست (۱۱-۸). سومیا و همکاران (۲۰۱۵) با مطالعه بر روی ۵۰۰ زن باردار و اندازه‌گیری HbA1C در هفته ۲۴-۲۸ بارداری نشان دادند HbA1C جایگزین OGTT نیست، اما در CUT OFF ۵/۳٪ به عنوان تست غربالگری، از ۵۰٪ آزمایش OGTT جلوگیری می‌کند (۶). همچنین

با توجه به انجام این مطالعه در زنان ایرانی پیشنهاد می‌شود جهت تعمیم نتایج به جامعه، مطالعات وسیع‌تر با حجم نمونه بالاتر جهت تعیین نقطه برش HbA1c که بتواند با بیشترین حساسیت و ویژگی تمام مادران دیابت بارداری را شناسایی کند، انجام شود و نیز پیشنهاد می‌شود مطالعه‌ای وسیع در گروه مادران که فاکتور خطر برای ابتلاء به دیابت بارداری ندارند، انجام شود. از آنجا که در این گروه تست تحمل گلوكز در سن حاملگی کمتر از ۲۴ هفته انجام نمی‌شود، نتایج چنین مطالعه‌ای می‌تواند به شناسایی زوردرس دیابت بارداری در این مادران کمک کند. همچنین تعیین نقش HbA1c در پیشگیری از عوارض بارداری به صورت کارآزمایی بالینی توصیه می‌شود.

نتیجه‌گیری

میزان بروز دیابت در افراد با $HbA1c = ۰.۵/۷-۶/۴$ به طور معناداری بالاتر از افراد با $HbA1c$ کمتر از $۰.۵/۶$ است. اندازه‌گیری HbA1C در نیمه اول بارداری ویژگی بالایی دارد، ولی بهدلیل کمی حساسیت نمی‌تواند جایگزین مناسبی برای OGTT باشد، اما در پیش‌بینی ماکروزوومی می‌تواند کمک‌کننده باشد.

تشکر و قدردانی

بدین‌وسیله از زحمات و حمایت‌های بیدریغ معاونت پژوهشی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران و مرکز تحقیقات بیمارستان آرش و بیماران عزیز که ما را در انجام این تحقیق یاری کردند کمال تشکر را داریم.

مطالعه اسویتینگ (۲۰۱۷) نشان داد که میزان پایه $HbA1c > ۵/۹$ با افزایش خطر در تولد نوزاد بزرگ‌تر از سن بارداری و سزارین و اختلالات هیپرتنسیو هم در GDM استاندارد و هم در GDM زودهنگام دارد (۱۵). همان‌طور که عنوان شد، پایه بررسی $HbA1c$ در مطالعه حاضر $۰.۵/۶$ بود، ولی مشابه مطالعه فوق بروز ماکروزوومی در گروه دارای $HbA1c = ۰.۵/۷-۶/۴$ بیشتر بود. علت تفاوت در میزان $HbA1c$ به عنوان نقطه برش با بیشترین حساسیت و ویژگی در مطالعات مختلف می‌تواند بهدلیل تفاوت نزدی باشد. نقش نزد در این مورد کاملاً مشخص نیست، اما تفاوت ژنتیکی یکی از دلایل این موضوع مطرح شده است (۱۶).

همچنین در مطالعه روان و همکاران (۲۰۱۴) اکثر زنان $HbA1c$ کمتر یا مساوی ۴۱ میلی‌مول بر مول داشتند و $۰.۲۲/۱$ ٪ زنان با $HbA1c$ بیشتر از ۴۰ میلی‌مول بر مول، تست OGTT نرمال داشتند (۱۷)، بنابراین زیرگروهی از زنان باردار وجود خواهند داشت که تست OGTT نرمال دارند، اما میزان $HbA1c$ افزایش یافته دارند که اغلب نیازمند دریافت دارودارمانی هستند و این موضوع بیان‌کننده آن است که $HbA1c$ بیشتر از ۴۰ میلی‌مول بر مول در بارداری، یک یافته بالینی مرتبط است.

این مطالعه به صورت کوهورت آینده‌نگر با معیار جهانی جهت تشخیص دیابت بارداری انجام شد که از نقاط قوت مطالعه است. ریزش نمونه و کم بودن حجم نمونه برای بررسی نتایج بارداری به تفکیک ریسک فاکتورهای دیابت بارداری از نقاط ضعف مطالعه حاضر است.

منابع

1. Fong A, Serra AE, Gabby L, Wing DA, Berkowitz KM. Use of hemoglobin A1c as an early predictor of gestational diabetes mellitus. Am J Obstet Gynecol 2014; 211(6):641.e1-7.
2. Cunningham FG, Kenneth J, Bloom SL, Spong CY, Dash JS, Hoffman BL, et al. Williams obstetrics. 24nd ed. New York: McGraw-Hill; 2014.
3. Gabbe SG, Graves CR. Management of diabetes mellitus complicating pregnancy. Obstet Gynecol 2003; 102(4):857-68.
4. Coetzee A, Mason D, Hall DR, Hoffmann M, Conradie M. Evidence for the utility of antenatal HbA1c to predict early postpartum diabetes after gestational diabetes in South Africa. Diabetes research and clinical practice 2018; 143:50-5.
5. Odsæter IH, Åsberg A, Vanky E, Mørkved S, Stafne SN, Salvesen KÅ, et al. Hemoglobin A1c as screening for gestational diabetes mellitus in Nordic Caucasian women. Diabetol Metab Syndr 2016; 8:43.

6. Soumya S, Rohilla M, Chopra S, Dutta S, Bhansali A, Parthan G, et al. HbA1c: A Useful Screening Test for Gestational Diabetes Mellitus. *Diabetes Technol Ther* 2015; 17(12):899-904.
7. Tennant PW, Glinianaia SV, Bilous RW, Rankin J, Bell R. Pre-existing diabetes, maternal glycated haemoglobin, and the risks of fetal and infant death: a population-based study. *Diabetologia* 2014; 57(2):285-94.
8. Hughes RC, Moore MP, Gullam JE, Mohamed K, Rowan J. An early pregnancy HbA1c $\geq 5.9\%$ (41 mmol/mol) is optimal for detecting diabetes and identifies women at increased risk of adverse pregnancy outcomes. *Diabetes Care* 2014; 37(11):2953-9.
9. Ryu AJ, Moon HJ, Na JO, Kim YJ, Kim SJ, Mo SI, et al. The Usefulness of the Glycosylated Hemoglobin Level for the Diagnosis of Gestational Diabetes Mellitus in the Korean Population. *Diabetes Metab J* 2015; 39(6):507-11.
10. O'Shea P, O'Connor C, Owens L, Carmody L, Avalos G, Nestor L, et al. Trimester-specific reference intervals for IFCC standardised haemoglobin A(1c): new criterion to diagnose gestational diabetes mellitus (GDM)? *Ir Med J* 2012; 105(5 Suppl):29-31.
11. Benaiges D, Flores-Le Roux JA, Marcelo I, Mañé L, Rodríguez M, Navarro X, et al. Is first-trimester HbA1c useful in the diagnosis of gestational diabetes? *Diabetes Res Clin Pract*. 2017 Nov;133:85-91.
12. Inkster ME, Fahey TP, Donnan PT, Leese GP, Mires GJ, Murphy DJ. Poor glycated haemoglobin control and adverse pregnancy outcomes in type 1 and type 2 diabetes mellitus: systematic review of observational studies. *BMC Pregnancy Childbirth* 2006; 6:30.
13. Versantvoort AR, van Roosmalen J, Radder JK. Course of HbA1c in non-diabetic pregnancy related to birth weight. *Neth J Med* 2013; 71(1):22-5.
14. Mañé L, Flores-Le Roux JA, Benaiges D, Rodríguez M, Marcelo I, Chillarón JJ, et al. Role of First-Trimester HbA1c as a Predictor of Adverse Obstetric Outcomes in a Multiethnic Cohort. *J Clin Endocrinol Metab* 2017; 102(2):390-397.
15. Sweeting AN, Ross GP, Hyett J, Molyneaux L, Tan K, Constantino M, et al. Baseline HbA1c to Identify High-Risk Gestational Diabetes: Utility in Early vs Standard Gestational Diabetes. *J Clin Endocrinol Metab* 2017; 102(1):150-156.
16. Kwon SS, Kwon JY, Park YW, Kim YH, Lim JB. HbA1c for diagnosis and prognosis of gestational diabetes mellitus. *Diabetes Res Clin Pract* 2015; 110(1):38-43.
17. Rowan JA, Budden A, Sadler LC. Women with a nondiagnostic 75 g glucose tolerance test but elevated HbA1c in pregnancy: an additional group of women with gestational diabetes. *Aust N Z J Obstet Gynaecol* 2014; 54(2):177-80.

